

t e d y

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

č í m ž s p á c h a l

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **8 (osmi) měsíců**.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **dohledem**.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů, které byly v hlavním líčení provedeny soud zjistil a za prokázaný považuje skutkový stav věci podrobně popsány ve výroku tohoto rozhodnutí.

Bylo tak prokázáno, že obžalovaný xxxxxxxx v období od 22.12.2014 do 03.12.2015 neplnil svou vyživovací povinnost na své nezletilé děti xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx a xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, přičemž vyživovací povinnost mu byla upravena rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 20.03.2012 č. j. 1 P 198/2011-64 počínaje dnem 01.03.2012 v částce 2.500,- Kč měsíčně na nezl xxxxxxxxxxxxxxxx a v částce 1.500,- Kč měsíčně na nezl. xxxxxxxxxxxxxxxx vždy do každého 5. dne v měsíci předem k rukám matky xxxxxxxxxxxxxa za uvedené období dluží částku 37.906,- Kč.

Obžalovaný ve své výpovědi uvedl, že by chtěl dluh zaplatit a že se s bývalou manželkou dohodl. Jeho rodiče prodávají nemovitost, a vzhledem k tomu, že jsou obeznámeni s jeho neplacením výživného, pomohli by mu a dluh by uhradil právě z prodeje nemovitosti, avšak nemovitost se nepodařilo dosud prodat.

Svědčce xxxxxxxxxxxxxxxx uvedla, že s obžalovaným se rozvedli v roce 2013, ale nežijí spolu od roku 2010. Mají spolu dvě děti. V období od prosince 2014 do prosince 2015 nezaplatil obžalovaný ničeho. V rámci exekuce ji přišla pouze jedna částka, která mu byla sražena ze mzdy, když obžalovaný pracoval ve Faurecii. Neví přesně kolik to bylo, ale připustila, že to mohly být částky 3.809,- Kč a 2.285,- Kč. Osobně ji však nezaplatil nic. Od prosince 2015 neplatí běžné výživné. O děti se nestará, nepomáhá ji s výchovou, nebere si je na víkend a vůbec je nekontaktuje. Svědkyně uvedla, že obžalovaný by měl pracovat někde ve stavebnictví načerno. Vždycky si najde místo, kde si půjčí peníze a pak raději skončí. Proti obžalovanému je vedena řada exekucí. V roce 2015 byla svědkyně na mateřské dovolené, finančně ji s dětmi pomáhá současný manžel, který má dvě zaměstnání, aby je uživil, protože má ještě další dítě. Prarodiče obžalovaného přispívají nezletilým 100,- Kč měsíčně.

Jako listinné důkazy byly konstatovány potvrzení o studiu, kopie rodných listů, rozsudek Okresního soudu v Písku ze dne 20.03.2012 č. j. 1 P 198/2011-64, ze kterého soud zjišťoval, jakým způsobem byla upravena vyživovací povinnost obžalovaného vůči nezletilým.

Soud dále konstatoval rozvodový rozsudek Okresního soudu v Písku ze dne 04.03.2013 č. j. 6 C 24/2013-9, na základě kterého bylo manželství xxxxxxxxxxxxxxxxxxx a xxxxxxxxxxxxxxxxxxx, uzavřené dne xxxxxxxxxxxx před xxxxxxxxxxxx, rozvedeno.

Jako listinný důkaz byl konstatován přehled placení výživného, ze kterého vyplývá, že na výživné pro nezl. xxxxxxxx bylo v září 2015 sraženo 3.809,- Kč a na výživné pro nezl. xxxxxxxxxxx bylo v září 2015 sraženo 2.285,- Kč, tedy částky uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí. K jednotlivým srážkám ze mzdy obžalovaného, které byly provedeny v rámci výkonu 20 E 27/2014, byly konstatovány mzdové listy a zpráva zaměstnavatele společnosti Faurecia Automotive Czech Republic Písek s. r. o., ze které vyplývá, že obžalovaný u této společnosti odpracoval 3 měsíce, pracovní poměr byl ukončen okamžitým zrušením pracovního poměru, neboť tento měl od 17.08.2015 neomluvené absence a na výzvy, aby se dostavil k řádnému ukončení pracovního poměru nereagoval. Na výkon rozhodnutí E 27/2014 bylo tedy sraženo a odesláno na běžné výživné 3.809,- Kč a 2.285,- Kč a na dlužné výživné pak částky 1.062,- Kč a 636,- Kč.

Z kopie dokladu o nákupu bot bylo zjištěno, že obžalovaný koupil nezl. xxxxxxxxxxxxboty do taneční v hodnotě 655,- Kč.

Soud rovněž jako listinné důkazy konstatoval, zprávu Okresního soudu Písek, výsledek lustrace obžalovaného a příslušná usnesení Okresního soudu v Písku, na základě kterých probíhá výkon rozhodnutí srážkami ze mzdy obžalovaného.

Ze zprávy Úřadu práce ČR, Krajské pobočky České Budějovice, Kontaktního pracoviště Písek vyplývá, že v období od 22.12.2014 dosud obžalovaný nebyl evidován jako uchazeč o zaměstnání, není žadatelem o dávky státní sociální podpory ani hmotné nouze, přičemž Okresní správa sociální zabezpečení sděluje, že v tomto období obžalovaný nepobíral žádný důchod, dávky nemocenského pojištění, nebyl veden v registru osob samostatně výdělečně činných ani v registru zaměstnavatelů, avšak v období od 14.05.2015 do 14.10.2015 byl veden v registru pojištěnců u zaměstnavatele Faurecia Automotive Czech Republic. Výpisem z živnostenského rejstříku obžalovaného bylo zjištěno, že tento má od 16.03.1995 živnostenské oprávnění.

Ze zprávy Úřadu práce ČR, Krajské pobočky České Budějovice, Kontaktního pracoviště Písek vyplývá, že v období od 23.12.2014 dosud nebyla xxxxxxxxxxxxxxxxxxx evidována jako uchazečka o zaměstnání, není žadatelem o dávky hmotné nouze, avšak od 06.02.2014 pobírá dávky státní sociální podpory – rodičovský příspěvek, přičemž Okresní správa sociálního zabezpečení Písek sděluje, že v tomto období nepobírala žádný důchod ani dávky nemocenského pojištění.

K osobě obžalovaného byl konstatován opis z evidence rejstříku trestů obžalovaného, ze kterého vyplývá, že tento byl v minulosti celkem čtyřikrát soudně trestán, zpráva Městského úřadu Písek, odbor vnitřních věcí – oddělení přestupků, ze které bylo zjištěno, že tento nebyl projednáván pro přestupek.

Jako listinný důkaz byl konstatován podstatný obsah spisového materiálu 2 T 41/2013 a 8 T 14/2015, zejména pak trestní příkaz Okresního soudu v Písku ze dne 24.02.2015 č. j. 8 T 14/2015-47, kterým byl obžalovaný uznán vinným přečinem zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku a byl mu za to uložen trest odnětí svobody

v trvání 1 roku se stanovenou zkušební dobou v trvání 3 let. Podle § 82 odst. 2 tr. zákonu mu byla uložena přiměřená povinnost, aby ve zkušební době podmíněného odsouzení řádně hradil výživné běžné a podle svých sil uhradil dlužné výživné za období od 23.03.2013 do 21.12.2014.

Provedené důkazy soud hodnotil jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech a za prokázaný považuje skutkový stav věci, jež je popsán ve výroku tohoto rozhodnutí. Je třeba konstatovat, že pokud se týká skutkového stavu věci, tedy skutečnosti, zda obžalovaný výživné hradil či nikoliv, zde mezi provedenými důkazy nejsou žádné rozpory. Obžalovaný v žalovaném období výživné tak, jak mu bylo stanoveno pravidelně neplatil, přičemž přehledy o jednotlivých platbách vyplývající z listinných důkazů, které byly u hlavního líčení čteny, vyplývá, jaké částky byly obžalovanému na základě probíhajících výkonů rozhodnutí srazeny, tyto částky soud od nezaplaceného výživného odčítá. Skutečnost, že obžalovaný výživné v žalovaném období nehradil vyplývá i z výpovědi svědkyně xxxxxxxxxxxxxxxx, výše vyživovací povinnosti pak vyplývá z příslušného opatrovnického rozsudku a byla upravena počínaje dnem 01.03.2012 částkou 2.500,- Kč měsíčně na nezl. xxxxxxxxxxxxxxxx a částkou 1.500,- Kč měsíčně na nezl. xxxxxxxxxxxxxxxx, od té doby nebyla vyživovací povinnost obžalovaného vůči nezletilým nikterak měněna.

Obžalovaný se ve své výpovědi hájil tím, že se s bývalou manželkou dohodl, že dluh uhradí, neboť mu finančně pomohou rodiče, kteří mu poskytnou finanční prostředky z prodeje nemovitosti, avšak zatím se prodej neuskutečnil. Z listinných důkazů, které jsou opatřeny ve spise, tedy ze zprávy Úřadu práce ČR, ze zprávy OSSZ, zpráv zaměstnavatele a příslušných usnesení o probíhajících výkonech rozhodnutí, vyplývá že obžalovaný není evidován jako uchazeč o zaměstnání, nepobírá žádné sociální dávky, není poživitelem důchodu, nemá stále dlouhodobé zaměstnání, když z důvodů neomluvených absencí byl pracovní poměr obžalovaného okamžitě ukončen, tudíž nelze ani provádět srážky ze mzdy. O přístupu obžalovaného k placení výživného rovněž svědčí i ten fakt, že v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení z věci vedeného u Okresního soudu v Písku pod sp. zn. 8 T 14/2015, kdy byl uznán vinným přečinem zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku se opětovně dopustil stejné trestné činnosti. Soud má prokázané, že obžalovaný tedy nejenže nehradil výživné, ale nezletilým dcerám se nevěnuje, nestýká se s nimi, nezabezpečuje jejich volnočasové aktivity), a to ani po stránce finanční (vyjma nákup bot), ani svoji účastí

K právní kvalifikaci jednání obžalovaného soud uvádí, že tento spáchal přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se dopustí ten pachatel, který úmyslně po dobu delší než 4 měsíců nehradí stanovené výživné, neplní svou zákonnou povinnost vyživovat jiného. V tomto konkrétním případě soud považuje jednání obžalovaného za jednání úmyslné, neboť ten věděl o své vyživovací povinnosti, částečně sice tato povinnost byla hrazena srážkami ze mzdy na základě nařízeného výkonu rozhodnutí, ale je nutno konstatovat, že obžalovaný věděl, že má povinnost hradit stanovené výživné a tuto svou povinnost zcela vědomě neplnil. Jednal tedy ve formě úmyslného zavinění. Dle názoru soudu tak obžalovaný svým jednáním naplnil zákonné znaky skutkové podstaty citovaného přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku.

Pokud se týká ukládaného trestu, soud uvádí, že za přečin zanedbání povinné výživy podle ust. § 196 odst. 1 tr. zákoníku lze uložit trest odnětí svobody v trvání až 1 roku, přičemž při rozhodování o konkrétním druhu a výměře trestu soud podle § 39 tr. zákoníku přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a dalším

poměřům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života, možnostem jeho nápravy, přičemž povahu a závažnost jednání obžalovaného soud určoval zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění, jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

V tomto konkrétním případě soud při rozhodování o konkrétním druhu a výměře trestu hodnotil i osobu samotného obžalovaného, který byl v minulosti soudně trestán, obžalovaný se dopustil navíc jednání ve zkušební době podmíněného odsouzení (ve věci vedené trestním soudem v Písku pod sp. zn. 8 T 14/2015), kdy byl odsouzen rovněž za stejnou trestnou činnost, soud přihlédl k celkovému dluhu na výživném a s přihlédnutím k těmto okolnostem soud výměru trestu stanovil nad horní polovinu zákonných možností v trvání 8 měsíců. Na straně obžalovaného soud neshledal žádnou polehčující okolnost, obžalovaný nejeví jakýkoliv zájem o nezletilé, je bez stálého zaměstnání a je proti němu vedena celá řada exekucí.

Pro výkon tohoto trestu odnětí svobody pak soud podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařadil obžalovaného do věznice s dohledem, byť by byly podmínky pro výkon trestu ve věznici s dozorem, avšak soud rozhodl o výkonu trestu v tomto mírnějším typu věznice, neboť má za to, že náprava v takovém typu věznice bude u obžalovaného zajištěna lépe.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve

prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

V P í s k u dne 18.05.2016

**Mgr. Martin Král, v.r.
samosoudce**

Za správnost vyhotovení:
xxxxxxxxxxxxxxxxxx

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 1.9.2016 – vina
Doložku PM vyznačila dne 23.9.2016 xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx